

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo, & S. Lazari in Gallia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

*Ordo Equi-
rum Sancti
Mauritij.*

*Martyrol.
Rom. 22.
Septemb.*

*In hist. Lu-
dovici XI.
lib. 2.
Orig. eques.
cap. 20.*

ADs Mauritij Equites quod at-
tinet, præferunt ij etiamnum
Crucem albam, florigeram
Gallis dictam, & à Sancto Martyre
in bello Christianis pro tessera obten-
di solitam. Fuit is Mauritius Thebeæ
Legionis Dux, & antesignanus, apud
Agaunum, in confinibus Helueticorum
atque Allobrogum (locus hodie San-
cti Mauritij nomen retinet, spectatq;
ad Cantonum, ut vocant, siue Helue-
tiorum ditionem) pro Christo cum-
fuis à Maximiano Imperatore cæsus.
Hunc ut viuum tutelare, ac præsidem
Allobroges venerantur, & sunt qui Sa-
baudiæ Ducum stemma ab eo dedu-
cere conantur, hoc constat S. Mauri-
tij gladium, & annulû à Ducibus istis
magno cum honore adseruari, atque
ut pignus imperij, cum inauguratur,
ijsdem solemnè ritu tradi. Eremiticum
porrò ordinem S. Mauritij sub regu-
la S. Augustini ab Amadeo. 1. Sabau-
diæ Duce institutum fuisse scribit P.
Matthæus, & P. Beloyus, nostræ æta-
tis scriptores. Verustiores rerum
Sabaudicarum annales tradunt Ama-
deum, (qui postea ad Pontificatum
votatus Felicis V. nomen induit) re-
lictis omnibus Ripallium ad lacum
Lemanum se contulisse, atq; ibidem
primo lapide à Thonone opido cum
viris nobilibus, siue Equitibus decem
eremiticum vitæ genus amplexum
esse, in monasterio D. Mauritij mēmo-
riæ, atque honori à maioribus ipsius
dedicato, cinerea veste oblonga ad-
sumpta, cingulo aureo, atque cinerei
coloris chlamyde, cui Crux aurea

foret infuta; traditque Franciscus Mo-
dius in Pandectis Triumphalibus Ere-
mitas Ripalliæ (quos milites S. Mauri-
tij vocant) Felicis Papæ solemnè
inauguralibus anno 1440. interfuisse,
qualitque habitus & religio illius an-
tea fuisset, vestibus suis præmōstrasse.

1440.

ORDO EQVITVM
*Sanctæ Mariæ de Monte Car-
melo, & S. Lazari in
Gallia.*

Disserui hætenus quorum opera
apud Italos, & Sabaudos institutum
Lazarinum in usum sic reuoca-
tum; restat ut videamus, quibus ea
gloria apud Gallos obtigerit. Dixi
supra Equites Rhodios, seu Ioannitas
ab Innocentio VIII. impetrasse, ut La-
zarinum sodaliterum ipsis adiungeretur.
Quo quidem factum est, ut Ioannita
ordinis illius principatum, ac præfe-
cturam penes se retinuerint usque ad
Aemarum Castum, virum natalibus,
multisque virtutibus clarissimum. Is
quamquam Melitensis eques, miliciam
Lazarinorum, cuius princeps, ac ma-
gister erat, in Gallia instaurare pri-
mus serio nostra memoria in animum
induxit, & bona patrimonialia primis
possessoribus restituere conatus est.
Quo laudabili in opere cum defecis-
set, Philibertus Nerestanus, vir mo-
destia simul, & fortitudine præstans
(quæ duo in homine militari raro cō-
iuncta reperias) demortui locum, ac
magisterium excepit, professione ta-
men, aut vitæ genere Melitensib. non
obstrictus, itaque Romam profectus
à Paulo V. obtinuit, ut Lazarini Equi-
tes Galli in posterum Equites S. Ma-
riæ de Monte Carmelo, & S. Lazari
nuncuparentur, & violacei coloris
Crucem Virginis-Matris effigie infi-
gnem, ex collo pendentem itēque
chlamydi adfixam, exemplo Meliten-
sium præferrent. Vfus est idem Ro-
mæ consilio, & opera R. P. Petri à
Mâre Dei Carmelitæ discalceati, qui
Paulo

*Insignia
Equitum
S. Mariæ
de Monte
Carmelo,
& S. Laza-
ri.*

Tom. 12.
an. 1287.
in fine.

Paulo Pontifici à sacris tunc erat concionibus, eidemque ob singularem morum integritatem vitæque sanctitatem longè gratissimus. quo nomine, & à Baronio in Annalibus eximie commendatur. Faxit autem Deus, ut sicut Carmelitarum discalceatorum societatis magno Ecclesiæ bono per uniuersum orbem, mirificè efflorescit, sic & Carmelitanorum Equitum collegium paulatim maiora, Reipublicæ Christianæ commodo summat incrementa. Cæterum ann. Cl. 15. IX. Nereftanus Parisijs in Suburbano Sancti Lazari monasterio, quod est Canonicorum, ut vocant. regularium Augustinianorum, solemnè ritu Equites aliquot creauit, dictaque tessera insigniuit, adhibitis isdem ferè ceremonijs, quibus Melitenses inaugurantur. Hoc tamen discrimine. quod Carmelitani, ut nec Mauritanii, in Sabaudia equites à nuptijs non arceantur. Ex his itaque patet, Lazarino ordine uelut in duo Sodalitias, Mauritaniam, & Carmelitanam partito, ex his alterum Sabaudis, atque Italis, alterum Gallicis uelut proprium hodie censerè.

ORDO EQVESTRIS
Canis, & Galli Gallinacei
apud Francos.

Montmorentiadum gentis stemma, quo Lisbio à Lybiæ Regibus oriundo, magno Areopagitæ comartyri adparentat; origine antiquissimum Francis, & Belgis perillustre, summum Christiani nominis columen vel ab incunabulis regni Gallici semper existisse constat. Primumque eorum parentem Protochristiani & ArchiBaronis nomen (quod moræ impatiens, & zelo Christianismi incensus, eidem Lauacro, quod Rex Clodoueus primus inter Gallo Francos sacro baptisinate ablutus est, se immerferit) commertuisse tradit Robertus Cænalis. Nec his contentus auctor, & ipse fuit primus, ut Aurelijs in media Gallia prima sacra Comitia celebraren-

tur. Unde Montmorentiacos primos Christicolos, & Franciæ Barones ueteri elogio nuncupari, eiusque nominis * tesseram prælijs merito inclamarè, in hunc usque diem obtinuerit. Fidei insuper memorabile exemplum, in Christianam Rempublicam extare uolunt, illustre Ordinis Equestris collegium, Cane nimirum, notissimo, fidelitatis symbolo insignitum, & religioni maiorum propagandæ, in hac familia fundatum, nullo certo quod equidem sciam, hæctenus auctore, qui Principatum, & Magisterium, ut loquuntur, ei planè attribuat, & si nõ uana ratione coryphæum egregij huius instituti fuisse, ex Canis insignijs, quæ in casside stirps illa pro crista gestare solet, augurari liceat. Cuius rei fidem augere uidetur Philippus Moræus in tabula sua insigniorum Franciæ uulgari sermone conscripta: Vbi inter alia gentis huius decora prodit, Buchardum Montmorentiacum ad aulam Philippi I. multis comitantibus Equitibus uenisse, qui omnes, ut & ipse Buchardus, Baltheum, seu Torquem equestrem capitibus ceruorum distinctum, canisque effigie ex ima parte pendente exornatum, gestarent. Id exemplo multorum Principum, quos Canis insignijs delectatos fuisse in aperto est, factum reor. Ita enim Sergius Galba Imperator tam suam, quam maiorum acta, & insignia hoc symbolo notauit. Canis erat à prora desulturienti similis, quo uigilantiam, ac firmas excubias aduersus tempestates conferre designauit, & Ægyptij sub forma Canis copula religati militis officium exhibuerunt, & milites Plato custodes, & canibus similes appellat, hodieque apud Belgas Croyorum Regia profapia, canem inter duas alas auitis Hungariæ regni insignijs, superimponere consueuit; Cane denique fideli, & nobilitatis apud omnes gentes indicia haberi, I. Lipsius alijsque rerum illarum curiosi produunt auctores,

Ordinis porrò, qui Galli Gallinacei titulo circumfertur, Equitem nõ

D a bis

* Dieuen
ayde, au
premier
Chrestien,
& Baron
de France,

Croyorum
Insignia.
Cæt. 1. Epif.
44. ad Bel-
gas. Ordo
Equitum Gal-
li Gallina-
cei.